18/04/2022

Ο Μητροπολίτης Γορτύνης και Αρκαδίας στο ope.gr για την Αγιοκατάταξη του οσίου Ευμενίου Σαριδάκη

/ Συνεντεύξεις

***Για την πρόσφατη αγιοκατάταξη (σ.σ. Πέμπτη) του Γέροντος Ευμενίου (Σαριδάκη) αλλά και τον ενάρετο βίο του στο πλευρό των πονεμένων ανθρώπων μίλησε χθες το βράδυ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γορτύνης και Αρκαδίας κ. Μακάριος στο Πρακτορείο «Ορθοδοξία» (ope.gr).* Αξιοσημείωτο είναι ότι χθες τελέσθηκε στον τόπο που γεννήθηκε ο Άγιος (Εθιά Ηρακλείου Κρήτης) η πρώτη θεία λειτουργία μετά την αναγραφή του στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας.**

Ακούστε τα όσα ανέφερε στην τηλεφωνική επικοινωνία την οποία είχε με τον δημοσιογράφο του ope.gr Αντώνη Μακατούνη:

“Η τάξη της Εκκλησίας προβλέπει ο οικείος Αρχιερέας να απευθύνεται στην τοπική του Σύνοδο, εν προκειμένω της Εκκλησίας της Κρήτης. Πέρυσι της Σταυροπροσκυνήσεως έστειλα μία πρόταση στη Σύνοδο της Εκκλησίας της Κρήτης και εκείνη την απέστειλε ομοφώνως στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η ”μητέρα” Εκκλησία, ο Παναγιώτατος Πατριάρχης μας και η Αγία και Ιερά Σύνοδος ομοφώνως απεδέχθησαν την πρόταση της Κανονικής Επιτροπής του Οικουμενικού Πατριαρχείου και ανέγραψε στα Αγιολόγια της Εκκλησίας τον πατέρα Ευμένιο Σαριδάκη με την επωνυμία Άγιος Ευμένιος ο νέος” αναφέρει αρχικά και μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Εν συνεχεία συμπληρώνει για τον Άγιο, “Πρόκειται για έναν πολύ χαρισματικό άνθρωπο του Θεού, ο οποίος από βρεφική ηλικία μέχρι το τέλος της ζωής του δέχθηκε τις ακτίνες του Θείου Φωτός και τις ενέργειες του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του. Ήταν ταπεινός και φρόντιζε να μην κάνει οπαδούς, στηλίτευε την άρρωστη πίστη, τα όνειρα, τις προφητολογίες και τις φαντασίες που βλέπουμε και στους καιρούς μας”.

Αισθανόταν μία “σιδεροχτενιά” στην πλάτη

“Ό Άγιος Ευμένιος ήταν ο ασκητής, ο διορατικός, ο θαυματουργός αλλά ήταν και ο φιλάνθρωπος. Ο ίδιος πόνεσε πάρα πολύ από τη λέπρα σε σημείο ότι αισθανόταν στην πλάτη -όπως έλεγε ο ίδιος μία λέξη- ”σιδεροχτενιά”, σαν ένα σιδερένιο χτένι

να σέρνει τις σάρκες του προς τα κάτω…” προσθέτει με εμφανή συγκίνηση ο Μητροπολίτης Γορτύνης και Αρκαδίας κύριος Μακάριος.

Από την Εθιά και το νοσοκομείο Λοιμωδών ως τη χορεία των Αγίων

Ο Όσιος Ευμένιος ήταν γόνος μιας πολυμελούς και πάμπτωχης οικογενείας. Γεννήθηκε την 1η Ιανουαρίου του έτους 1931. Ο πατήρ Ευμένιος ήταν θεόκλητος στον μοναχισμό. Μεγάλη υπήρξε η δράση και η διακονία του προς τους πάσχοντες αδελφούς μας στο νοσοκομείο Λειμωδών στην Αγία Βαρβάρα όπου είχε νοσηλευτεί και ο ίδιος κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας καθώς προσβλήθηκε από λέπρα.

Η αγάπη του και ο ασκητικός του αγώνας έφεραν σ’ αυτόν τη χάρη του Θεού και ο ταπεινός ιερέας (λειτουργούσε στο ναό των αγίων Αναργύρων Ιατρών Κοσμά & Δαμιανού, μέσα στο Λοιμωδών) έφτασε σε μεγάλο ύψος αγιότητας -το οποίο διατηρούσε κρυφό όσο μπορούσε- και αξιώθηκε να λάβει το προορατικό χάρισμα, να ζήσει υψηλά πνευματικά βιώματα και οράματα και να βοηθήσει πάρα πολλούς ανθρώπους κάθε κοινωνικής τάξης και μορφωτικού επιπέδου, όχι μόνο με τις συμβουλές και την προσευχή του αλλά και με την αγιασμένη παρουσία του.

Τα δύο τελευταία χρόνια της ζωή του τα πέρασε στο Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, στον 6ο όροφο, στο θάλαμο 653, που τον είχε μετατρέψει σε Εκκλησία.

Οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό τον αγαπούσαν πολύ και έδειχναν μεγάλο ενδιαφέρον. Και μόνο που έμεινε δύο χρόνια εκεί μέσα και με τόσο κόσμο

κάθε μέρα και τόση ενόχληση, λέει πολλά. Ο θάλαμος 653 σαν να ήταν καλογερικό κελί. Τις τελευταίες εικοσιδύο μέρες ο Γέροντας είχε πέσει σε κώμα και ούτε μιλούσε, ούτε εκινείτο. Εκτός τα μάτια, είχαν πάθει και άλλα ζωτικά όργανα όπως τα νεφρά, η καρδιά και το συκώτι και πλησίαζε το τέλος.

Τελευταία, τον είχαν βάλει και στο τεχνητό νεφρό, αλλά ο οργανισμός του δεν δεχόταν την αιμοκάθαρση και υπέφερε πολύ. Το αίμα που καθάριζε, σε δυο ώρες είχε ξανά μολυνθεί, και έτσι περιήλθε, όπως μας είπε ο καθηγητής, σε σηψαιμικό κώμα και επήλθε ο θάνατος. Ήταν 23 Μαΐου του 1999, ημέρα Κυριακή.

Το σκήνωμα του αγίου γέροντα Ευμενίου μεταφέρθηκε στην εκκλησία των Αγίων Αναργύρων, όπου εψάλη τρισάγιο και στη συνέχεια εκτέθηκε σε λαϊκό προσκύνημα. Το τι γινόταν εκεί όλη τη νύχτα της 23ης Μαΐου, δεν περιγράφεται. “Κλαυθμός και οδυρμός πολύς”. Προεξάρχων του κλήρου ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Αλέξιος.

Επίσης, ευρισκόμενοι τότε στην Αθήνα για την επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ήλθαν και προσκύνησαν ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κυρός Τιμόθεος, ο οποίος είχε τη μεγάλη τιμή από τον Θεό να τον χειροτονήσει κληρικό, ο Μακαριστός Μητροπολίτης Γορτύνης και Αρκαδίας κυρός Κύριλλος, καθώς και ο Πρωτοσύγκελλος της παραπάνω Μητροπόλεως πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδάκης, οι οποίοι τέλεσαν τρισάγια στο ιερό του σκήνωμα. Ο τελευταίος κατ’ εντολήν του Μακαριστού Μητροπολίτου Γορτύνης κυρού Κυρίλλου έφυγε αμέσως για Κρήτη για να παραστεί στην κηδεία και να εκφωνήσει τον επικήδειο λόγο.